Dosar nr. 2-10046/24
2-24083617-12-2-29072024

H O T Ă R Â R E
în numele legii

22 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Rîşcani, în componenţa:
Preşedintelui şedinţei, judecătorul – Holban Vladislav,
grefierului – Pascari Beatrice,

examinînd în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Biroul Naţional al Asiguratorilor de Autovehicule împotriva „Trans Solution” SRL şi Veronica Velişco, intervenient accesoriu CA „Garanţie” SA cu privire la încasarea despăgubirilor de asigurarea în ordine de regres,

constată:

1. La 26 iulie 2024, AO AP Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule s-a adresat în judecată împotriva lui Velișco Veronica și SRL „Trans Solution”, intervenient accesoriu CA „Garanție” SA, solicitând:

- încasarea în mod solidar, în ordine de regres, de la Velișco Veronica și SRL „Trans Solution” în beneficiul AO AP Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a despăgubirii de asigurare în mărime de 49.761,80 lei;
- încasarea în mod solidar de la Velișco Veronica și SRL „Trans Solution” în beneficiul AO AP Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a cheltuielilor de instrumentare a dosarului de daună în mărime de 800 lei;
- încasarea în mod solidar de la Velișco Veronica și SRL „Trans Solution” în beneficiul AO AP Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a dobânzii de întârziere în mărime de 9.828,38 lei;

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 14 iunie 2022 s-a produs un accident rutier cu implicarea autovehiculului de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, condus de Valac Dorin, și a autovehiculului de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, condus de Velișco Veronica.

3. A menționat că prin procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit la 19 august 2022, Velișco Veronica a fost recunoscută vinovată de producerea accidentului rutier.

4. Potrivit materialelor acumulate pe marginea accidentului rutier, pentru autovehiculul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, exista o poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto emisă de CA „Garanție” SA pe numele proprietarului vehiculului.

5. Reclamantul a arătat că persoana păgubită s-a adresat către asigurător cu cerere privind achitarea despăgubirii de asigurare pentru prejudiciul cauzat în rezultatul accidentului rutier.

6. În urma examinării dosarului de daună, CA „Garanție” SA a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare, invocând faptul că autovehiculul implicat în accident era transmis în folosință SRL „Trans Solution”, iar utilizatorul nu deținea un contract de asigurare obligatorie RCA încheiat în condițiile legii.

7. A indicat reclamantul că, în condițiile în care persoana păgubită nu a putut obține despăgubirea de la asigurător, aceasta s-a adresat către AO AP Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule pentru repararea prejudiciului din contul Fondului de protecție a victimelor străzii.

8. În urma instrumentării dosarului de daună și a evaluării prejudiciului cauzat, reclamantul a stabilit cuantumul despăgubirii de asigurare în mărime de 49.761,80 lei.

9. Prin decizia adoptată asupra dosarului de daună a fost aprobată plata despăgubirii, iar la 17 februarie 2023 suma respectivă a fost transferată persoanei păgubite.

10. A mai indicat că la 24 martie 2023 au fost expediate pretenții către Velișco Veronica și SRL „Trans Solution”, prin care s-a solicitat restituirea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de instrumentare a dosarului de daună.

11. Pretențiile au rămas nesoluționate, iar sumele solicitate nu au fost restituite.

12. Considerând că despăgubirea de asigurare a fost achitată din contul Fondului de protecție a victimelor străzii ca urmare a neexecutării obligației legale de încheiere a contractului de asigurare obligatorie RCA de către utilizatorul vehiculului, reclamantul a apreciat că dispune de drept de regres împotriva persoanelor răspunzătoare de producerea prejudiciului și a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

13. La 29 noiembrie 2024, reclamantul a depus cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat suplimentar încasarea în mod solidar de la Velișco Veronica și SRL „Trans Solution” a cheltuielilor de judecată aferente taxei de timbru în sumă de 200 lei.

14. La 06 decembrie 2024, pârâtul SRL „Trans Solution” a depus referință asupra cererii de chemare în judecată.

15. În motivarea poziției sale, pârâtul a indicat că acțiunea reclamantului este întemeiată pe concluzia că la data producerii accidentului rutier autovehiculul de model ***** cu nr. de înmatriculare ***** era utilizat de SRL „Trans Solution” în temeiul unui contract de locațiune.

16. Pârâtul a susținut că Veronica Velișco nu era angajată a SRL „Trans Solution”, nu se afla în raporturi de muncă cu societatea și nu efectua activități în interesul acesteia la data producerii accidentului rutier

17. A menționat că la materialele cauzei lipsesc probe care ar confirma utilizarea autovehiculului de către SRL „Trans Solution” la momentul producerii accidentului, precum foaia de parcurs, documente privind exploatarea vehiculului în activitatea societății sau alte înscrisuri relevante.

18. Totodată, pârâtul a invocat că la data producerii accidentului contractul de locațiune privind autovehiculul era reziliat, iar vehiculul era utilizat în interes personal de Veronica Velișco, care deținea poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto emisă de CA „Garanție” SA.

19. În aceste circumstanțe, pârâtul a solicitat respingerea pretențiilor formulate împotriva SRL „Trans Solution”.

20. Examinând materialele cauzei, audiind explicațiile participanților la proces, apreciind probele administrate în ansamblul lor și prin prisma normelor de drept aplicabile raportului juridic litigios, instanţa de judecată ajunge la concluzia că acțiunea este întemeiată și urmează a fi admisă din următoarele considerente.

21. Astfel, art. 118 alin.(1) Cod de procedură civilă prevede că, „fiecare parte trebui să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu prevede altfel”, iar alin.(3) același articol prevede că, „circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept materiala și procedural ce urmează a fi aplicate”.

22. Conform art. 121 Cod de procedură civilă, „instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului”, iar conform art. 122 același Cod, „circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor”.

23. Din conținutul art. 123 alin.(6) Cod de procedură civilă reiese că, „faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat”.

24. În același context, art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă stipulează că, „instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege”.

25. În conformitate cu art. 14 alin.(1) Cod de procedură civilă, „la judecarea cauzelor civile în primă instanță, actele judiciare se emit în formă de hotărâre, încheiere și ordonanță”.

26. Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, „hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată”, iar potrivit art. 240 alin.(1) același Cod, „la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii”.

27. Art. 774 alin.(1) Cod civil prevede că, „în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face”, iar art. 776 alin.(1) Cod civil prevede că, „obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii”.

28. Art. 1998 alin.(1) Cod civil prevede că, „cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi

prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune”, iar alin.(3) același articol prevede că, „o altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege”.

29. Potrivit art. 2013 alin.(1) Cod civil, „persoanele a căror activitate este legată de un izvor de pericol sporit pentru lumea înconjurătoare (exploatarea vehiculelor, a instalaţiilor, mecanismelor, folosirea energiei electrice, a substanţelor explozibile, efectuarea lucrărilor de construcţii etc.) au obligaţia să repare prejudiciul cauzat de izvorul de pericol sporit dacă nu demonstrează că prejudiciul se datorează unui eveniment prevăzut la art. 2012 (cu excepţia cazurilor în care prejudiciul a survenit ca urmare a exploatării navelor aeriene) sau din intenţia persoanei vătămate”, iar potrivit alin.(2) același articol, „obligaţia de reparare a prejudiciului revine persoanei care posedă izvorul de pericol sporit în baza dreptului de proprietate ori în alt temei legal sau persoanei care şi-a asumat paza izvorului de pericol sporit”.

30. Potrivit alin.4) același articol precitat, „posesorii izvoarelor de pericol sporit răspund solidar pentru prejudiciul cauzat unui terţ prin interacţiunea acestor izvoare (coliziunea mijloacelor de transport etc.) ”, iar potrivit alin.(5) același articol, „prejudiciul cauzat posesorilor izvoarelor de pericol sporit ca rezultat al interacţiunii acestora se repară potrivit dispoziţiilor art. 1998”.

31. În conformitatea cu art. 2023 alin.(3) Cod civil, „în cazul acțiunii în regres, partea fiecărui participant din obligația solidară este proporțională contribuției sale la săvârșirea faptei ilicite dacă aceasta poate fi determinată”, iar în conformitate cu art. 2024 alin.(1) același Cod, „persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acţiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vătămate dacă legea sau contractul nu prevede altfel”.

32. Potrivit art. 2 din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006 (în vigoare la data petrecerii accidentului rutier), în sensul prezentei legi, accident de autovehicul reprezintă un eveniment neprevăzut, întîmplător provocat de unul sau mai multe autovehicule, care cauzează prejudicii unor persoane şi care poate da naştere unor pretenţii de despăgubire

33. Potrivit art. 7 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006 (în vigoare la data petrecerii accidentului rutier), în cadrul asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, cazul asigurat este accidentul produs de un autovehicul, al cărui proprietar sau utilizator a îndeplinit obligaţia de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, cu cauzarea de prejudicii: a) atît în timpul deplasării, cît şi în timpul staţionării autovehiculului; b) în urma desprinderii accidentale, în timpul deplasării autovehiculului, a remorcilor, semiremorcilor sau ataşelor; c) produse de dispozitivele sau instalaţiile cu care a fost echipat autovehiculul; d) ca urmare a scurgerii, risipirii sau căderii accidentale a substanţelor, materialelor sau obiectelor transportate; e) la urcarea în autovehicul şi la coborîrea din el.

34. În corespundere cu art. 20 alin. (1) și (3) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006 (în vigoare la

data petrecerii accidentului rutier), drepturile persoanei păgubite prin accident produs pe teritoriul Republicii Moldova de autovehicul aflat în proprietatea sau utilizarea asiguratului se exercită faţă de asigurătorul de răspundere civilă auto direct, la sediul acestuia, sau prin reprezentantul de despăgubiri, în limitele răspunderii asigurătorului prevăzute în prezenta lege. Persoana păgubită poate să adreseze cerere de despăgubire direct asigurătorului de răspundere civilă auto sau reprezentantului de despăgubiri desemnat de acesta, indiferent de faptul că asiguratul a executat sau nu obligaţia de înştiinţare prevăzută la art. 18 alin. (1) lit. c)

35. Conform art. 21 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006 (în vigoare la data petrecerii accidentului rutier), la depunerea de către persoana păgubită sau de către reprezentantul acesteia a cererii de despăgubire, asigurătorul deschide dosar de daune şi constată pagubele în conformitate cu art. 19 alin. (1) lit. c).

36. Conform art. 19 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, după ce a luat cunoştinţă de producerea accidentului, asigurătorul este obligat: a) să deschidă dosar de daune; a1) să examineze formularul „Constatare amiabilă de accident”, completat în modul prevăzut la art. 181 și depus de persoana păgubită, anexat la cererea de despăgubire, precum și să elibereze neîntîrziat dovada cu privire la recepționarea și înregistrarea cererii de despăgubire; b) să solicite organelor şi instituţiilor competente (poliţia, unităţile de pompieri, procuratura sau instituţiile medicale) informaţii despre accident şi consecinţele lui, stipulate la art.21 alin.(3) lit.a) dacă asiguratul sau persoana păgubită nu a prezentat asigurătorului astfel de informaţii certificate în modul corespunzător (cu excepția accidentelor documentate cu respectarea procedurii de constatare amiabilă); c) să examineze bunurile avariate şi să încheie, în termen de 5 zile lucrătoare din data primirii cererii persoanei păgubite privind despăgubirea de asigurare, un proces-verbal de constatare a pagubelor; d) să închidă dosarul de daune privind pagubele materiale în cel mult 15 zile calendaristice din data depunerii de către păgubit a ultimului document necesar finalizării dosarului; e) să închidă dosarul de daune privind vătămările corporale sau decesul în cel mult 10 zile calendaristice din data depunerii de către păgubit a ultimului document de confirmare a pagubelor; f) să achite despăgubirea de asigurare în termenele stabilite prin prezenta lege.

37. Potrivit art. 21 alin. (4) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006 (în vigoare la data petrecerii accidentului rutier), procesul-verbal de constatare a pagubelor se încheie de asigurător, cu participarea asiguratului şi/sau a utilizatorului de autovehicul şi a persoanei păgubite sau a reprezentantului acesteia, în bază de procură, şi se semnează de toţi participanții la întocmirea lui.

38. În corespundere cu art. 15 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul, precum şi în cazul în care, la data accidentului: a) utilizatorul nu este inclus în

contractul de asigurare încheiat între proprietar sau utilizator şi asigurător; b) utilizatorul sau asiguratul nu posedă permis de conducere de categoria respectivă; c) utilizatorul sau asiguratul nu a respectat obligaţiile tehnice legale cu privire la starea şi siguranţa autovehiculului.

39. Art. 22 alin. (1) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, statuează că, despăgubirile se stabilesc în baza unui acord scris între persoana păgubită sau reprezentantul ei legal şi asigurător ori, în cazul în care nu s-a ajuns la nici o înţelegere, prin hotărîre judecătorească definitivă şi irevocabilă.

40. Conform art. 22 alin. (7) din Legea menționată supra, în cazul avarierii sau distrugerii de bunuri, despăgubirea se stabileşte în conformitate cu legislaţia în vigoare privind acoperirea cuantumului pagubelor aduse bunurilor, ţinîndu-se cont de pretenţiile formulate de persoana păgubită, fără a se depăşi diferenţa dintre valoarea acestor bunuri din momentul producerii accidentului şi valoarea rămasă şi limita maximă a despăgubirilor de asigurare prevăzută de prezenta lege.

41. În corespundere cu art. 23 alin. (11) din Legea cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. 414 din 22.12.2006, indiferent de vechimea de exploatare a autovehiculului și parcursul acestuia, în cazul în care despăgubirea de asigurare se solicită în numerar sau prin virament în contul bancar al persoanei păgubite, cuantumul despăgubirii de asigurare se stabilește luînd în calcul prețurile medii practicate de minimum trei unități de specialitate acceptate de părți pentru manopera și pentru materialele aferente reparației sau înlocuirii părților componente și pieselor avariate, precum și pentru părți componente și piese noi fabricate în bază de licență sau originale foste în folosință care corespund cerinţelor tehnice şi de securitate rutieră. În cazul cînd părțile componente și piesele noi fabricate în bază de licență sau cele originale foste în folosință nu sînt disponibile pe piața autohtonă, paguba real suportată pentru autovehicule se va determina ținînd cont de prevederile alin. (8).

42. Potrivit pct. 35 lit. a) Regulamentul privind Fondul de protecție a victimelor străzii, nr. 19/11 din 09 aprilie 2009, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare, nr. 19/11 din 09.04.2009, „Biroul Naţional al Asigurătorilor de Autovehicule poate înainta, în limitele despăgubirii de asigurare achitate, acţiune de regres faţă de persoanele răspunzătoare de prejudiciu şi, după caz, pentru cheltuielile legate de instrumentarea şi lichidarea pretenţiilor de despăgubire, asupra persoanei sau persoanelor răspunzătoare pentru repararea prejudiciului, în cazul accidentelor în care posesorul (utilizatorul) autovehiculului nu deţine poliţă de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă sau autovehiculul a fost obţinut pe cale ilicită”, iar în conformitate cu pct. 36 din același Regulament, „persoana sau persoanele răspunzătoare pentru cauzarea prejudiciului au obligaţia să ramburseze în Fond despăgubirea achitată persoanei păgubite, inclusiv să ramburseze Biroului Naţional al Asigurătorilor de Autovehicule şi cheltuielile legate de instrumentarea şi lichidarea pretenţiilor de despăgubire”.

43. Din materialele cauzei, instanţa de judecată a constatat cu certitudine că, la 14 iunie 2022, s-a produs accidentul de circulație în rezultatul căruia autovehiculul de model *****, cu numărul

de înmatriculare *****, condus de Valac Dorin, a fost accidentat de autovehiculul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, condus de Velișco Veronica.(f.d.23)

44. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 19 august 2022, Velișco Veronica a fost recunoscută vinovată de producerea accidentului rutier.(f.d.24)

45. Din materialele cauzei rezultă că pentru autovehiculul de model *****, cu numărul de înmatriculare *****, exista poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto emisă de CA „Garanție" SA pe numele proprietarului vehiculului.(f.d.45, f.d.53)

46. Prin răspunsul emis asupra cererii de despăgubire depuse de persoana păgubită, CA „Garanție" SA a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare, invocând faptul că la data producerii accidentului vehiculul era transmis în folosință SRL „Trans Solution", iar utilizatorul nu deținea contract de asigurare obligatorie RCA încheiat în condițiile Legii nr. 414/2006.(f.d.49-50)

47. Ca urmare a refuzului asigurătorului de a achita despăgubirea de asigurare, persoana păgubită s-a adresat către AO AP Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule cu cerere de despăgubire.(f.d.55-56)

48. În baza prevederilor Legii nr. 414/2006 și ale Regulamentului privind Fondul de protecție a victimelor străzii, reclamantul a instrumentat dosarul de daună, a dispus evaluarea prejudiciului cauzat și a stabilit cuantumul despăgubirii de asigurare.(f.d/62, f.d.68-93)

49. Din actele dosarului de daună rezultă că prejudiciul material cauzat autovehiculului avariat a fost evaluat la suma de 49.761,80 lei.(f.d.79)

50. Prin decizia adoptată asupra dosarului de daună, AO AP Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a aprobat plata despăgubirii de asigurare în mărime de 49.761,80 lei, sumă care a fost transferată persoanei păgubite la 17 februarie 2023.(f.d.97-101)

51. Instanţa de judecată a mai constată că, în vederea recuperării pe cale amiabilă a despăgubirii de asigurare achitate și a cheltuielilor de instrumentare a dosarului de daună, reclamantul a expediat către Velișco Veronica și SRL „Trans Solution" pretenții prin care a solicitat restituirea sumelor achitate.(f.d.104-107)

52. Pârâții nu au restituit benevol despăgubirea de asigurare și cheltuielile solicitate, circumstanță care a determinat reclamantul să se adreseze în instanța de judecată cu prezenta acțiune.

53. Raportând normele legale citate la circumstanțele constatate în cauză, judecătorul reţine că accidentul rutier din 14 iunie 2022 s-a produs din vina lui Velișco Veronica, fapt stabilit prin procesul-verbal cu privire la contravenție și necontestat în modul prevăzut de lege.

54. Din materialele cauzei rezultă că la data producerii accidentului autovehiculul implicat era utilizat de SRL „Trans Solution", societate care avea obligația legală de a deține contract de asigurare obligatorie RCA în condiţiile Legii nr. 414/2006.

55. Întrucât această obligație nu a fost executată, persoana păgubită nu a putut beneficia de despăgubirea de asigurare din partea asigurătorului RCA, motiv pentru care dosarul de daună a fost instrumentat de AO AP Biroul Naţional al Asigurătorilor de Autovehicule din contul Fondului de protecţie a victimelor străzii.

56. Instanţa de judecată reţine că reclamantul a achitat persoanei păgubite despăgubirea de asigurare în mărime de 49.761,80 lei, fapt confirmat prin actele dosarului de daună şi documentele de plată anexate la dosar.

57. Prin urmare, odată cu achitarea despăgubirii de asigurare, AO AP Biroul Naţional al Asigurătorilor de Autovehicule a dobândit dreptul de regres împotriva persoanelor responsabile de producerea prejudiciului şi de neexecutarea obligaţiilor prevăzute de lege privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto.

58. Potrivit pct. 35 lit. a) din Regulamentul privind Fondul de protecție a victimelor străzii, aprobat prin Hotărârea Comisiei Naționale a Pieței Financiare nr. 19/11 din 09 aprilie 2009, Biroul Naţional al Asigurătorilor de Autovehicule poate înainta, în limitele despăgubirii de asigurare achitate, acţiune de regres faţă de persoanele răspunzătoare de prejudiciu şi, după caz, pentru cheltuielile legate de instrumentarea şi lichidarea pretenţiilor de despăgubire, asupra persoanei sau persoanelor răspunzătoare pentru repararea prejudiciului, în cazul accidentelor în care posesorul (utilizatorul) autovehiculului nu deţine poliţă de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă.

59. Conform pct. 36 din același Regulament, persoana sau persoanele răspunzătoare pentru cauzarea prejudiciului au obligaţia să ramburseze în Fond despăgubirea achitată persoanei păgubite, inclusiv să ramburseze Biroului Naţional al Asigurătorilor de Autovehicule şi cheltuielile legate de instrumentarea şi lichidarea pretenţiilor de despăgubire.

60. Prin urmare, instanţa de judecată reține că dreptul reclamantului de a solicita recuperarea cheltuielilor de instrumentare a dosarului de daună rezultă expres din prevederile Regulamentului privind Fondul de protecție a victimelor străzii.

61. Din materialele cauzei rezultă că reclamantul a suportat cheltuieli de instrumentare a dosarului de daună în mărime de 800 lei, sumă solicitată spre încasare de la pârâți în cadrul prezentei acțiuni.

62. Întrucât aceste cheltuieli au fost efectuate în legătură directă cu instrumentarea dosarului de daună și achitarea despăgubirii de asigurare din contul Fondului de protecție a victimelor străzii, iar obligația de rambursare este prevăzută expres de actele normative incidente, judecătorul consideră întemeiată și pretenția privind încasarea sumei de 800 lei cu titlu de cheltuieli de instrumentare a dosarului de daună.

63. În ceea ce privește pretenția referitoare la încasarea dobânzii de întârziere, judecătorul reține următoarele.

64. Potrivit art. 941 alin. (1) Cod civil, „în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale”.

65. Conform art. 2025 alin. (6) Cod civil, „autorul faptei ilicite datorează de asemenea dobîndă de întîrziere la rata determinată conform art. 942 începând cu data primirii de către persoana care răspunde de prejudiciu a somației de la partea vătămată. Dobânda de întârziere se

calculează din suma despăgubirii sau, în caz de reparare în natură a prejudiciului, din valoarea acelei reparații”.

66. Din materialele cauzei rezultă că reclamantul a expediat pârâților pretențiile prin care a solicitat restituirea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de instrumentare a dosarului de daună, acordând termen pentru executarea benevolă a obligației.(f.d,104-107)

67. Pârâții nu au executat obligația de restituire a sumelor solicitate, motiv pentru care reclamantul a calculat dobânda de întârziere în mărime de 9.828,38 lei.(f.d.108)

68. Verificând calculul prezentat și ținând cont de faptul că obligația de restituire a despăgubirii de asigurare nu a fost executată benevol după recepționarea pretențiilor expediate de reclamant, judecătorul apreciază pretenția privind încasarea dobânzii de întârziere ca fiind întemeiată și pasibilă de admitere.

69. În asemenea circumstanțe, instanţa de judecată concluzionează că AP Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a probat existența și întinderea prejudiciului achitat, temeiul legal al dreptului de regres, suportarea cheltuielilor de instrumentare a dosarului de daună și dreptul la încasarea dobânzii de întârziere, iar pârâții nu au prezentat probe care să răstoarne circumstanțele constatate.

70. Din aceste considerente, cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă integral.

71. Referitor la solicitarea reclamantului privind compensarea cheltuielilor de judecată, judecătorul reține următoarele.

72. Potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și cheltuielile de judecare a cauzei.

73. Conform art. 90 alin. (1) lit. i) Cod de procedură civilă, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistență juridică.

74. În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, „instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut câştig de cauză, cheltuielile de judecată”.

75. Din materialele cauzei rezultă că la depunerea cererii de chemare în judecată reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 2.361,68 lei.(f.d.3)

76. Totodată, prin cererea de concretizare a pretențiilor depusă la 29 noiembrie 2024, reclamantul a solicitat compensarea taxei de timbru în mărime de 200 lei, achitată conform ordinului de plată nr. 1457 din 15 aprilie 2024.(f.d.4, f.d.114-115)

77. Instanţa de jduecată reține că dovada achitării taxei de stat și a taxei de timbru este anexată la materialele cauzei, iar aceste cheltuieli au fost suportate în legătură directă cu examinarea prezentei cauze civile.(f.d.3-4)

78. De asemenea, reclamantul a solicitat compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică în mărime de 3.500 lei.

79. Din materialele cauzei rezultă că între reclamant și reprezentantul convențional a fost încheiat contract de asistență juridică, fiind prezentate actele confirmative privind achitarea onorariului avocatului.(f.d.5)

80. Ținând cont de natura și complexitatea litigiului, volumul actelor procesuale întocmite și participarea reprezentantului reclamantului la examinarea cauzei, judecătorul apreciază suma solicitată cu titlu de asistență juridică ca fiind rezonabilă și justificată.

81. Totodată, din materialele cauzei rezultă că, în vederea asigurării citării pârâtei Veronica Velișco, reclamantul a suportat cheltuieli aferente executării actelor de procedură prin intermediul executorului judecătoresc în sumă de 500 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 2191 din 28 mai 2025 și actele procedurii de executare nr. 148a-51/2025. (f.d.163-169)

82. Din procesul-verbal din 06 iunie 2025 întocmit de executorul judecătoresc Rodica Gurgurov rezultă că înmânarea citației pârâtei Veronica Velișco nu a fost posibilă, fiind constatată lipsa acesteia de la domiciliul cunoscut și imposibilitatea identificării unei alte adrese. (f.d.163)

83. Ca urmare a imposibilității citării pârâtei prin modalitățile obișnuite prevăzute de lege, reclamantul a suportat cheltuieli pentru citarea publică a acesteia în publicația periodică „Dreptul-Anunțuri", în sumă de 100 lei, fapt confirmat prin înscrisurile anexate la materialele cauzei. (f.d.147-149)

84. Întrucât acțiunea urmează a fi admisă integral, judecătorul consideră întemeiată și solicitarea privind compensarea cheltuielilor de judecată, cu încasarea în mod solidar de la Velișco Veronica și SRL „Trans Solution" în beneficiul AO AP Biroul Național al Asigurătorilor de Autovehicule a taxei de stat în mărime de 2.361,68 lei, a taxei de timbru în mărime de 200 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 3.500 lei, a cheltuielilor aferente executării actelor de procedură în sumă de 500 lei și a cheltuielilor pentru citarea publică în sumă de 100 lei.

85. În conformitate cu art. art. 238-241 CPC, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de Biroul Naţional al Asiguratorilor de Autovehicule împotriva „Trans Solution" SRL şi Veronica Velişco, intervenient accesoriu CA „Garanţie" SA cu privire la încasarea despăgubirilor de asigurarea în ordine de regres.

Se încasează în mod solidar din contul „Trans Solution" SRL şi Veronica Velişco în beneficiul Biroul Naţional al Asiguratorilor de Autovehicule prejudiciu în mărime de 49761,80 lei, cheltuieli de instrumentarea a dosarului de daune în mărime de 800,00 lei, dobînda de întîrziere 9828,38 lei şi cheltuieli de judecată în mărime de 6,661,68 lei în total 67051,86 lei (șaizeci şi şapte mii cincizeci şi unu lei şi 86 bani).

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Holban Vladislav